

Zapomniana Komuna Anarchistów w Mandżurii

Gdzie rozpoczęła się II wojna światowa

Francesco Dalessandro

Podczas II wojny światowej słynny hollywoodzki filmowiec Frank Capra otrzymał od wojska amerykańskiego zlecenie nakręcenia siedmioczęściowego serialu dokumentalnego zatytułowanego „Why We Fight”. Jego celem było przeciwdziałanie nazistowskim filmom propagandowym i usprawiedliwianie udziału USA w wojnie żołnierzom i cywilom.

Pierwszy film z serii „Preludium do wojny” lokalizuje genezę konfliktu w japońskiej inwazji i podboju Mandżurii w latach 1929-1932. Jednak w Mandżurii miały miejsce równie ważne wydarzenia, których nie ma w filmie. Zostały one również pominięte w większości książek i artykułów dotyczących historii tego obszaru.

W tamtych latach w Mandżurii wojska japońskie, koreańskie, chińskie i SRR (ostatnia z mniej lub bardziej tajną interwencją) stały naprzeciw siebie. Wszyscy walczyli z Armią Północy, siłą zbrojną Mandżurskiej Komuny Anarchistycznej, która powstała pod koniec lat dwudziestych XX wieku na północy Mandżurii. Komuna Mandżurska była rewolucyjnym eksperymentem tak ważnym, jak rewolucja magonistyczna w Kalifornii Dolnej w 1911 r., Powstanie machnowców na Ukrainie w 1918 r. I rewolucja hiszpańska w 1936 r.

Jednak ważna rola, jaką anarchiści odegrali w tym wielkim eksperymencie społecznym, jest zbyt często ignorowana lub bagatelizowana.

Mandżuria przez wieki była schronieniem dla imigrantów i wygnańców z Korei, Rosji, Chin, Japonii, Wietnamu i Filipin.

W 1910 roku japoński rząd rozpoczął aneksję Korei. Wielu Koreańczyków uciekło do Mandżurii, wśród nich wielu anarchistów, którzy byli bardzo aktywni w społecznościach emigracyjnych.

W połowie lat dwudziestych koreańscy uchodźcy utworzyli trzy autonomiczne okręgi samorządne - okręgi Jeongen, Chanren i Shinmin - wszystkie wolne od obecności Japończyków, chińskich watażków i lokalnych mandżurskich panów feudalnych.

Przez kilka lat rozwijały się niezależnie od rządów czy watażków z powodu połączenia czynników, w tym zaangażowania miejscowej ludności, słabości państwa chińskiego, odległości od imperium japońskiego i nierówności terenu górskiego.

Okręgi utworzyły samoobronę wojskową, Koreańską Armię Niepodległości, HG (Armię Północy), która miała walczyć o niepodległość od Japonii i chronić wyzwolone obszary przed wrogami. Na czele HG stał generał Kim Jaojin (lub Kim Jwa-Jin). Kim był jednym z tych, którzy nienawidzili i zaciekle sprzeciwiali się japońskiej kolonizacji Korei.

W 1920 roku wstąpił do Koreańskiej Armii Niepodległości (MA), siły partyzanckiej, gdzie wykazał się wielkim przywództwem w walce z wojskami japońskimi. W tym samym czasie anarchizm pociągał go jego krewny Kim Jong-Jin.

W 1925 roku koreańscy anarchiści zaproponowali, aby bojownicy partyzanccy dowodzeni przez Kim Jwa-jin, Kim Hyok i No Ho Choi Jung-so i inni utworzyli niezależne samorządne New Popular Society w dystrykcie Shinmin w Mandżurii. Partyzanci przyjęli propozycję i rozpoczęli prace nad jej wdrożeniem.

Od samego początku w projekcie uczestniczyło wielu anarchistów, w tym Kim Jo-ann i Cheoung Shin. Projekt szybko zyskał poparcie dużej rzeszy miejscowych chłopów i robotników ze względu na samoorganizację.

Wśród anarchistów Kim Jao-jin stał się znany jako koreański Machno, ponieważ, podobnie jak ukraiński bojownik anarchistyczny, łączył umiejętności wojskowe z zaangażowaniem w tworzenie niezależnych, samorządnych spółdzielni producenckich i konsumentkich oraz stowarzyszeń samoobrony opartych na zasadach wolności osobistej oraz równości społecznej robotników i chłopów.

Chłopi i robotnicy zostali zaproszeni i pomogli w stworzeniu własnych systemów samorządności i współpracy gospodarczej oraz niezbędnych struktur organizacyjnych. Stworzyli komunę dla czegoś, co mieli nadzieję, że będzie trwała libertariańską rewolucją, kładącą nacisk na autonomię w kontekście współpracy wewnątrz i pomiędzy osobami o różnych zdolnościach produkcyjnych.

Komuna postawiła sobie za cel realizację działań spółdzielczych, takich jak: usprawnienie funkcjonowania i zarządzania gospodarstwami rolnymi, zbiorowe kupno i sprzedaż, tworzenie towarzystw wzajemnej pomocy i innych organizacji potrzebnych ludziom.

Ponadto promowano działania kulturalne i edukacyjne poprzez tworzenie szkół podstawowych i średnich, aby wspierać indywidualny i społeczny rozwój niezbędnych umiejętności manualnych i wiedzy intelektualnej.

W 1929 roku Okręg Shinmin został przemianowany na Stowarzyszenie Ludu Koreańskiego w Mandżurii (KPAM). Dyskusje i decyzje oddolne miały miejsce na spotkaniach w wioskach, które wysyłały delegatów na konferencje w całym okręgu i konfederacji.

W strefie funkcjonowało osiem wydziałów specjalistycznych: samoobrony, rolnictwa, edukacji, finansów, propagandy, młodzieży, zdrowia publicznego i spraw ogólnych. Delegaci na wszystkich szczeblach byli zwykłymi chłopami i robotnikami, których oficjalne pensje były podobne do innych robotników. Nie uzyskali żadnego nowego przywileju, pełniąc po kolei służbę w wydziałach administracyjnych.

Ha Ki-Rak, koreański historyk anarchistyczny, donosi, że HMY-M (Koreańska Federacja Anarcho-Komunistyczna) uważała te struktury za wzmacniające anarchistyczne ideały: „Każde zgromadzenie decyduje o planach działań w celu omówienia budżetu ludności i zatwierdza bilans- arkusz kierując się zasadą: od każdego według jego możliwości i każdemu według jego potrzeb.”

Komuna była w stanie rozszerzyć się na sąsiednie okręgi, takie jak Heilongjiang (Rzeka Czarnego Smoka) i objęła trójkątny obszar ograniczony rzeką Amur na wschodzie, dolinę rzeki Sungchangho na zachodzie i drogę do Harbin. Hunchun na południu. Zajmował 13 500 mil kwadratowych i był domem dla około 2 000 000 ludzi.

Jednak na początku lat 30. XX wieku sytuacja gminy zaczęła się pogarszać. Rząd Japonii wysłał 35 000 żołnierzy cesarskich do Mandżurii i ustanowił marionetkowy rząd Mandżukuo w 1931 roku.

W tym samym czasie Koreańska Partia Komunistyczna, kierowana z Moskwy, zaczęła infiltrować Komunę i systematycznie mordować jej anarchistycznych przywódców. Kim Jwa-jin został zamordowany w styczniu 1930 roku.

Armia japońska, północnokoreańska armia komunistyczna i infiltratorzy Partii Komunistycznej wraz z niektórymi oddziałami chińskimi otoczyli Komunę z zewnątrz i od wewnątrz, po czym ostatecznie ją zniszczyli.

Większość anarchistów, którzy przeżyli, ukrywała się, ale podczas II wojny światowej kontynuowała walkę partyzancką. Po zakończeniu wojny w 1945 roku anarchiści doświadczyli represji zarówno w Korei Północnej, jak i Południowej. Niemniej tradycje anarchizmu po raz kolejny inspirują radykałów na półwyspie.

Chociaż niektóre książki i artykuły dotyczące tego ważnego rewolucyjnego epizodu zostały opublikowane w ciągu ostatniej dekady, o wiele więcej badań historycznych na jego temat jest konieczne, ponieważ stanowi on istotną część anarchistycznej historii walk o wyzwolenie i radykalnych ruchów w XX wieku. .

Znajomość takiej historii może pomóc nam wyobrazić sobie nowe sposoby przeciwstawiania się elitom próbującym wyrzeźbić świat i nasze umysły w swoich strefach wpływów.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Francesco Dalessandro
Zapomniana Komuna Anarchistów w Mandżurii
Gdzie rozpoczęła się II wojna światowa

[https://theanarchistlibrary.org/library/
francesco-dalessandro-the-forgotten-anarchist-commune-in-manchuria](https://theanarchistlibrary.org/library/francesco-dalessandro-the-forgotten-anarchist-commune-in-manchuria)

pl.anarchistlibraries.net